Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

di ubi cōmunionis piculū ē. etiā dissimulare
peccatū n̄ ē leue. Quid aut t̄ pdē fauere
diuitī. An quia etiā remunerat amantem.
Hi enī fauem frequentī aquib; referende grē
spamus uicē. si eo magis infirmo & in opi
nos studē cuenit qa peo q n̄ habet remune
rationē speram ad no ihu q subspecie cuuni
gnalem uirtutis edidit forma. ut his potū
nra ēferam beneficia q nob ea n̄ possent re
psentare docens ad cuuiuū atq; epulas n̄ eos
q diuites s si pauperes inuitandos. Diuites
enī rogari uidentur ut ipsi qq; nob reddant
conuiuiū. pauperes qa n̄ habent qd restituant.
cū refecerint remuneratorē nob faciunt
dnm q se ppauperē optulit. Ad ipsū quoq;
beneficiū secdm scti usū collatio facta in pauperes
magis q in locupletes plus iuuat. qa diues
dedignat beneficiū & pudet eū debitorē
ee grē. qn etiā id qd collatū ē s meritis
suis arrogat qd uelut accepit. Ideo datū
sit eo qd is q dedit reddendū s adiuuit
uberi estimauerit. Ita in accipiendo be

Cui referenda sint munera

beneficiū